

prima instanță: V. Pușcaș
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Revenco

dosarul nr. 2ra-3179/14

Î N C H E I E R E

06 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Colesnic și Colesnic
Nicolae împotriva lui Croitoru Igor, intervenienți accesorii Întreprinderea Municipală
„Asociația Piețelor din mun. Bălți” cu privire la recunoașterea dreptului de dobânditor
de bună credință și dreptului de proprietate asupra gheretei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2014, prin care a fost admis
apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Riscon” și Blajevscaia
Oliga, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 ianuarie 2014 și emisă o nouă hotărâre,
prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 09 februarie 2012, Colesnic Natalia și Colesnic Nicolae a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Croitoru Igor cu privire la recunoașterea dreptului de
dobânditor de bună credință și dreptului de proprietate asupra gheretei.

În motivarea acțiunii a indicat că fiind în căsătorie au procurat la 30 februarie
2006, de la Croitorul Igor ghereta nr. 260 cu suprafața de 6 m.p., situată pe teritoriul
pieței centrale din mun. Bălți, fapt confirmat prin recipisa semnată de pârât, precum și
prin cererea acestuia care a fost adresată ÎM „Asociației Piețelor mun. Bălți”, prin care a
solicitat perfectarea gheretei pe numele său.

Susține că având în vedere că ghereta menționată nu constituie o construcție
capitală, în acest sens, nu a fost autentificat notarial vre-un contract de vânzare-
cumpărare.

Menționează Colesnic Natalia că în perioada anilor 2006 - 2008, dânsa a activat
în ghereta nr. 260 cu suprafața de 6 m.p., situată pe teritoriul pieței centrale din mun.
Bălți, după care, a activat soțul său Colesnic Nicolae, care a suportat cheltuieli de
întreținere și exploatare a acesteia, însă, la 01 ianuarie 2008, dânsii au suspendat
activitatea și au transmis ghereta în folosință lui Baltagă E.

Invocă că în prezent dâșii sunt în imposibilitate să-și exercite drepturile asupra gheretei, deoarece, aceasta este ocupată de persoane terțe care refuză să elibereze ghereta menționată.

Solicită recunoașterea Nataliei Colesnic și Colesnic Nicolae ca dobânditori de bună-credință și dreptul de proprietate asupra gheretei nr. 260, situată pe teritoriul pieței centrale din mun. Bălți.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 28 martie 2012, acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut Colesnic Natalia și Colesnic Nicolae dobânditori de bună-credință și proprietarii gheretei nr. 206, situată pe teritoriul pieței centrale din mun. Bălți.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 08 octombrie 2012, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către SRL „Riscona”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2013, a fost admis recursul declarat de SRL „Riscona”, casată încheierea Judecătoriei Bălți din 08 octombrie 2012, admisă cererea de revizuire și restituită pricina în prima instanță spre rejudecare în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 22 august 2013, a fost atrasă în proces Blajevscaia Oliga în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 ianuarie 2014, acțiunea a fost admisă și recunoscuți Colesnic Natalia și Colesnic Nicolae dobânditori de bună credință și proprietarii ai gheretei nr. 206, situată pe teritoriul pieței centrale din mun. Bălți.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2014, a fost admis apelul declarat de către SRL „Riscona” și Blajevscaia Oliga, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei instanța a invocat prevederile art. 320 alin.(2), art. 321 alin.(1), art. 753 alin. (1), art. 763, art. 267 alin.(1) , art. 272 alin. (1), 267 alin.(1), art. 305, art. 307 din Cod civil, care reglementează dobândirea dreptului de proprietate, dispoziții generale cu privire la vânzare-cumpărare, termenul general de prescripție extinctivă cât și posesiunea de bună credință, care indică că este considerat posesor de bună-credință persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale.

Cu referire la normelor citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că toate părțile implicate în proces au deținut ghereta în posesie pentru desfășurarea activității de antreprenariat, însă, o dată cu dreptul de posesie Colesnic Natalia sau Colesnic Nicolae, sau oricare parte, nu au dobândit dreptul de proprietate asupra gheretei menționate, deoarece, acestea nu rezultă din materialele pricinii, cât și nici prin cererea și explicația formulată de către Croitoru Igor administrației ÎM ”Asociației Piețelor din Bălți” din 30 februarie 2016 și 11 ianuarie 2011.

La 02 septembrie 2014, Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanție de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiat și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, ne fiind elucidate integral circumstanțele, care au importantă pentru soluționarea pricinii.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a respins acțiunea înaintată de către ei, deoarece, la materialele pricinii au fost anexate suficiente probe care

confirmă faptul că Croitoru Igor, în anul 2001, pe lotul de teren din piața centrală, care i-a fost atribuit în folosință temporară, a instalat o gheretă metalică pe care a fabricat-o personal din surse proprii, și după care, în perioada anilor 2001-2005, dânsul a semnat cu ÎM „Asociația Piețelor din Bălți” contract de locațiune a lotului de teren pe care era amplasată ghereta.

Menționează că în anul 2006, Croitor Igor a decis să vândă ghereta care îi aparținea cu drept de proprietate, familiei Colesnic, iar dat fiind faptul că ghereta reprezintă un bun mobil, în acest sens a încheiat cu soții Colesnic la 03 februarie 2006, un contract de vânzare-cumpărare în formă simplă și în contul achitării costului gheretei soții Colesnic i-au transmis suma de 2500 dolari SUA, drept urmare, acesta a depus o cerere la administrația pieței, prin care a informat despre vânzarea gheretei și necesitatea încheierii ulterioare a contractelor de locațiune pe lotul de teren pe care este amplasată ghereta cu soții Colesnic.

Indică că după procurarea gheretei nr.260, situată pe teritoriul pieței centrale din mun. Bălți, dânsa s-a adresat către ÎM „Asociația Piețelor din mun. Bălți” cu care a semnat contractul de arendă a lotului de teren de sub gheretă începând cu 01 aprilie 2006, care a fost prelungită până la 31 decembrie 2007, însă, în perioada din 01 ianuarie 2008 până la 01 ianuarie 2009, din cauza unei situații financiare grele, activitatea în ghereta a fost suspendată, iar aceasta a rămas în posesia și dispoziția lor, care suportau cheltuielile de întreținere și exploatare a gheretei.

Mai invocă în anul 2011, dâșii au dorit să-și revendice dreptul de folosință asupra gheretei, însă, din cauza că Baltaga E., cărui i-a fost transmisă ghereta în folosință temporară a dispărut, în această gheretă activau alte persoane care benevol nu doreau să elibereze ghereta.

Afirmă că în cadrul examinării pricinii civile în prima instanță s-a constatat în mod cert că dâșii au încheiat contract în formă scrisă de vânzare-cumpărare a gheretei nr. 260, situate pe teritoriul pieței centrale din mun. Bălți cu Croitor Igor, la un preț de 2500 dolari SUA, fapt confirmat prin recipisa întocmită de Croitoru Igor și Colesnic Natalia la 03 februarie 2006, respectiv, la semnarea contractului de vânzare-cumpărare au fost respectate prevederile legislative în acest sens, or, conform prevederilor art. 208 din Codul Civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, scris sau în formă autentică. Forma înscrisă a actului juridic este prevăzută de art.210 din Codul civil, care stipulează că trebuie să fie încheiate în scris actele juridice obiectul cărora depășește 1000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoare obiectului.

Susțin că prima instanță la emiterea hotărârii în mod cert a constatat că în cadrul ședințelor de judecată s-a dovedit că ghereta litigioasă a fost predată de către Croitoru Igor în proprietatea soților Colesnic, fapt confirmat și prin depozițiile martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată cât și faptul că Croitor Igor a primit prețul convenit pentru această gheretă.

Totodată, indică că prima instanță la emiterea hotărârii just a reținut că prin contractul de vânzare-cumpărare din 03 februarie 2006, părțile și-au manifestat voința și anume Croitoru Igor a primit valoarea bunului vândut, iar soții Colesnic au intrat în posesia acestuia, folosindu-l cu bună-credință, obligațiile contractuale fiind stinse în temeiul art. 642, art. 643, art. 679, art. 760, art. 791, art. 761 din Codul civil, astfel, rezultând că la încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare a gheretei nr. 260, situată pe teritoriul pieței centrale din mun. Bălți, au fost respectate condițiile de formă a actului juridic.

Astfel, consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a concluzionat precum că Croitoru Igor a posedat această gheretă în drept de folosință temporară și nu în drept de proprietate în baza contractului de prestare a serviciilor, or, la materialele cauzei au fost anexate un șir de probe care dovedesc contrariul și anume, răspunsurile nr.311 din 07 decembrie 2011, nr.141 din 22 august 2012, nr. 120/1 din 18 iulie 2012, nr. 221 din 20 iulie 2012, emise de către ÎM „Asociației Piețelor mun. Bălți”, confirmă cu certitudine că ghereta litigioasă nu a aparținut nici o dată cu drept de proprietate ÎM „Asociației Piețelor mun. Bălți”, iar din conținutul scrisorii 311 din 07 decembrie 2011, rezultă expres că ghereta în cauză a fost instalată de către Croitoru Igor.

În opinia recurenților, respingerea cerințelor sale ar duce inevitabil la lezarea dreptului de proprietate a lor asupra bunului mobil litigios, drept indicat în art. 1 al protocolului 1 Adicional la CEDO, care stipulează, că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Colesnic Natalia, Colesnic Nicolae și Croitoru Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva